

Monahii Sava și Efrem ruinează ređuta antiecumenistă de la Rădeni

Așa arăta astăzi, duminică, 9 decembrie 2018, biserica mare a Schitului Rădeni, unde în ultimii doi ani de zile veneau de obicei să se roage sute de credincioși nepomenitori din toată țara. În jur de 100 de credincioși și doi preoți, rămași după ce, în urmă cu două zile, o întâlnire ad-hoc i-a risipit pe preoții slujitori la schit și pe ucenicii acestora.

În urmă cu două zile, preoții de la Rădeni s-au adunat pentru a discuta “marea problemă” a schimbării formulei de nepomenire, pe care schitul Rădeni a refuzat să o aplice. Este vorba despre înlocuirea formulei “pe toți arhieriei ortodocși” cu formula “pe episcopul nostru...”. Schimbarea a fost promovată intens de către monahul Efrem Ciubotaru înaintea adunării de la Roman, abandonată la celelalte două adunări ale nepomenitorilor conduși de monahul Sava și repusă pe tapet cu ocazia recentelor preumblări prin țară ale monahului grec de acum câteva săptămâni.

În esență, monahul Sava insistă asupra schimbării formulei de pomenire după doi ani de zile, pentru a se adopta formula de pomenire a atoniților, “pe episcopul nostru...”. Partea gravă este că formula este promovată împreună cu ideea neadevărată că formula “pe toți arhieriei ortodocși” ar fi greșită.

În luna ianuarie, am scris un articol în care exprimam poziția mea față de cele două formule de pomenire. Articolul mi-a fost inspirat de afirmațiile preotului Staicu, care anunța că a schimbat formula de pomenire, pentru că “și-a dat seama că formula cealaltă este greșită”, adoptând formula “pe episcopul nostru...”, fără a ține seama că, în felul acesta, a admis că a fost caterisit pe drept pentru inovații în cult.

Cu acea ocazie spuneam:

Voi spune din capul locului că, în opinia mea, niciuna dintre cele două formule nu este greșită: “pe arhieriei ortodocși” indică doar o comuniune de mărturisire a dreptei credințe cu cei ce au rămas ierarhi ortodocși în mărturisire în plină

erezie, nu însă și o ieșire din jurisdicția canonică proprie și o ascultare jurisdicțional-canonică de aceștia (nu se pomenește numele niciunuia), iar “pe episcopul nostru...” recunoaște apartenența jurisdicțional-canonică la eparhia de care ține preotul respectiv, nu însă și o comuniune de învățatură de credință cu ocupantul tronului eparhial în acel moment, pentru că acesta este eretic (nu se pomenește numele ocupantului tronului, ci doar rangul episcopal al tronului respectiv). În ambele variante, pe perioada nepomenirii, ascultarea preoților și a credincioșilor este față de Sfânta Scriptură, de Sfinții Părinți și de deciziile Sinoadelor Ecumenice ale Bisericii, de care ierarhii nemaipomeniți s-au depărtat prin propovăduirea ereziei.

<https://ortodoxinfo.ro/2018/02/05/preotul-ciprian-staicu-la-un-pas-de-afirma-validitatei-caterisirii-sale/>.

Păstrez aceeași poziție față de cele spuse, afirmând că niciuna dintre cele două formule nu este greșită, că niciuna nu este mai canonică decât cealaltă, deoarece sfintele canoane nu precizează și cum trebuie să sune formula de nepomenire după ce preotul întrerupe pomenirea episcopului eretic. Mi se pare însă că formula „pe arhieriei ortodocși” este mai potrivită pentru că pune accent pe comuniunea de dreaptă credință, în timp de erezie, fără însă a submina afirmarea statorniciei jurisdicționale în cadrul eparhiei de care aparține fiecare.

Mai mult, aduc în sprijinul demonstrației mele că ambele formule sunt corecte și afirmația părintelui profesor Anghelos Anghelakopoulos, care spune că pe perioada întreruperii pomenirii ierarhilor ecumeniști în Grecia, din anii 1971-1973, preoți și arhieriei nepomenitori au folosit formula “pe toți arhieriei ortodocși”:

La sfintele slujbe și la dumnezeiasca Liturghie, în locul cererii “Pentru Arhiepiscopul nostru...”, trebuie să spună: “Pentru toți episcopii ortodocși, Domnului să ne rugăm”. Ecfonisul de la dumnezeiasca Liturghie, “Între cei dintâi pomenește, Doamne, pe Arhiepiscopul nostru... pe care-l dăruiește sfintelor Tale Biserici întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile și drept învățând cuvântul adevărului Tău”, trebuie să fie spus după cum urmează: “Între cei dintâi pomenește, Doamne, pe toți episcopii (toată episcopimea) ortodocși, care drept învață cuvântul adevărului Tău”. Adică este înlocuit “Pentru

Arhiepiscopul nostru...” cu “Pentru toți episcopii ortodocși...”. În acest fel săvârșeau sfintele slujbe și dumnezeiasca Liturghie Părinții aghioriți din Sfintele Mănăstiri, din schituri și chiliile din Sfântul Munte, precum și trei fericiți Preasfințiți Mitropoliți din așa-zisele Ținuturi Noi, Augustin Candiotis de Florina, Pavel de Paramithia și Ambrozie de Elefteropole, care au întrerupt pomenirea numelui lui Atenagora, marele Patriarh ecumenist mason, timp de trei ani între 1970-1973.

Biroul Antieretic al Sfintei Mitropolii a Pireului: Contribuție pe tema întreruperii pomenirii

Părintele Anghelos Anghelakopoulos, care reprezintă Mitropolia Pireului, o mitropolie mărturisitoare în această luptă, ne spune că astfel pomeneau părinții aghioriți în timpul întreruperii pomenirii patriarhului Atenagora și mitropolitiilor Ținuturilor Noi, printre care și Augustin Candiotis, mitropolitul Florinei, a cărui Ortodoxie nu o poate nimeni pune la îndoială.

Dacă acesta este un argument forte în favoarea formulei actuale, nu ne miră totuși că cei ce neagă sfințenia Sfinților Paisie sau Porfirie sau îi acuză pe marii duhovnici români părinții Iustin, Cleopa, Arsenie Papacioc că ar fi fost eretici ignoră modul în care a nepomenit un sfânt precum sfântul Paisie sau un mitropolit de statura mitropolitului Augustin Candiotis.

Afirmația pe care o aduce cu sine mai nou preotul Savin, “noul teolog” al grupului Sava, potrivit căreia cei ce nu adoptă formula de pomenire “pe episcopul nostru...” ar fi schismatici, pentru că pomenească alți episcopi, este ridicolă, deoarece, dacă ar fi așa, Biserica s-ar afla în schismă continuă, de vreme ce la Sfânta Liturghie are rugăciunea de taină: “Încă te rugăm, Pomenește, Doamne, pe toți episcopii ortodocși, care drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea, cea întru Hristos diaconime și tot cinul preoțesc și monahicesc”[1].

Prin urmare, cele două formule de pomenire reprezintă două tradiții ale aceleiași lupte și nu se poate spune că una este corectă și alta este greșită. Ceea ce este

Însă greșit este motivația pentru care monahul Sava încearcă impunerea noii formule de pomenire.

Motivele pentru care o face par a fi:

1. Dorința monahului de a șterge din mintea ortodocșilor români ideea că mai există pe lume episcopi ortodocși mărturisitori contra ereziei, în condițiile în care la adunarea de la Roman s-a decretat că toți cei ce nu au întrerupt pomenirea sunt eretici.
2. Dorința monahului de a subordona lupta din România grupului aghiorit care îl trimite în România (unii dintre ei, de extracție stilistă).
3. Legătura foarte suspectă cu episcopul sârb Artemie, despre care preotul Staicu ne-a spus la un moment dat că cere preoților pe care îi hirotonește necanonic și îi trimite în Rusia să îl pomenească în taină la slujbe.

Toate acestea fiind spuse, vinerea trecută la Rădeni preoții de acolo s-au adunat pentru a rezolva neînțelegerea pe această temă. Cu o săptămână înainte, la altar, un părinte numit Antonie ținuse o predică în care, cu argumente stângace, afirmase că mai mulți preoți de la Rădeni se opun noii formule de pomenire și noilor învățături ale monahului Sava.

Preoții de la Rădeni refuză formula de pomenire a monahului Sava și ideea că nu mai sunt episcopi mărturisitori

La întâlnirea de vineri au participat, printre alții, monahul Efrem Ciubotaru, despre care am scris acum o săptămână că ar fi afirmat că părintele Iustin și părintele Cleopa au fost eretici pentru că nu au întrerupt pomenirea și care până acum nu a dorit să comenteze deloc informația, părintele Antim Gâdioi și unul dintre ucenicii sfinției sale, iar prin telefon însuși monahul grec Sava.

Susține monahul Efrem Prodromitul că Părintele Iustin Pârvu a fost... eretic pentru că nu a întrerupt pomenirea?

Discuția a degenerat, se pare, atunci când părintele Pamvo a susținut afirmația din predica de săptămâna trecută a ieromonahului Antonie, potrivit căreia "în potirul ecumeniștilor se află satana, nu Hristos" și că tainele ecumeniștilor nu ar

mai fi valide.

La sfârșitul întâlnirii, ceilalți preoți, atât susținători ai monahului Sava, cât și cei ce resping ultimele sale învățături, au decis să părăsească Rădeniul și să se ducă fiecare unde va ști. Ceea ce au și făcut.

Se mai spune că, înainte de acest moment, egumenul schitului, părintele Pamvo Jugănaru, le-ar fi propus să slujească în biserica mare și să pomenească după ce formulă vor, iar sfinția sa să slujească în cealaltă biserică. Propunerea a fost refuzată.

Astfel, s-a risipit Rădeniul **ca centru național de luptă puternic contra ecumenismului**. Evident, schitul a rămas cu egumenul său, cu credincioșii săi, cu ucenicii egumenului de prin alte părți. În această duminică, părintele Pamvo Jugănaru a ținut un cuvânt foarte confuz, în care, încercând să explice ce s-a întâmplat vineri, a amestecat lucrurile, făcând unele afirmații grave din punct de vedere teologic. Pentru cei ce urmăresc o predică evlavioasă, cu accente duhovnicești, cuvântul părintelui Pamvo pare impecabil, dar, în realitate, el are grave lacune sub aspect teologic.

După ce a spus că până în acest moment a fost condus de alții, părintele Pamvo pare a se fi delimitat de Sinaxa de la Botoșani, pe motiv că aceea ar fi introdus conceptul de “părtășie la erezie” (ceea ce nici măcar nu este adevărat).

Apoi a criticat adunarea de la Roman, pe motiv că aceea ar fi postulat existența “ereticilor cu har”, idee corectă, deoarece exact acest lucru a făcut adunarea respectivă, pe lângă faptul că a postulat ideea “căderii automate în erezie”.

Egumenul s-a delimitat de toate sinaxele „care nu mărturisesc adevărul”, nespecificând care sunt acestea, de transmiterea slujbei în direct, de diverse afirmații ale monahului Sava, de afirmația că părintele Iustin a fost eretic, de ideea că Hristos îi condamnă pe toți cei ce sunt încă în pomenire și se împărtășesc cu Sfintele Taine de la cei ce încă pomenească etc.

Referindu-se la disputa referitoare la “prezența satanei în potirul ecumeniștilor”, părintele Pamvo ne arată cum s-a desfășurat disputa de vineri și faptul că sfinția

sa confundă regretabil aspectele despre care vorbește Sfântul Teodor Studitul.

Sfinția sa ne spune că Sfântul Teodor Studitul afirmă că în potirul ereticilor se află satana, iar nu Hristos. Față de această afirmație, se pare că monahul Sava, contactat telefonic, a oferit explicația corectă că Sfântul Teodor vorbește acolo despre o erezie condamnată, în speță iconoclasmul, condamnat în 787.

Apoi, se întreabă retoric, în fața audienței rămase la Rădeni, unde a avut loc un sinod care să condamne "sinodul adulterin". Confuzia părintelui constă în aceea că **nu a înțeles că sfântul Teodor vorbește în scrierile sale despre două erezii: erezia miheeană, adică greșeala căsătoriei împăratului, și erezia iconoclastă, care tocmai reapăruse în imperiu, după ce fusese deja condamnată. Când se referă la erezia miheeană, Sfântul nu afirmă niciunde că în potirul ereticilor se află satana, dar când vorbește despre iconoclaștii condamnați deja de Biserică și scoși în afara ei, spune că aceștia nu mai au taine și sunt în afara Bisericii, iar în potirul lor se află satana, iar nu Hristos.**

Atunci când vorbește de depărtarea de preotul care pomeneste episcopul părtaș la erezia miheiană necondamnată de un sinod ecumenic, sfântul Teodor recomandă depărtarea de "dumnezeiasca împărtășanie" a aceluia, pe când atunci când vorbește despre participarea la împărtășania episcopilor și preoților neoiconoclaști eretici deja condamnați la Niceea, în 787, sfântul este tranșant și spune: "ai ales bine să pătimești pentru Hristos decât să te împărtășești de împărtășania eretică ce desparte de Hristos. Căci cel ce se împărtășește cu ea străin este de moștenirea lui Hristos, precum Iuda, și părtaș cu cei ce l-au dat pe Domnul să fie răstignit. Căci prigonitori și răstignitori ai lui Hristos sunt cei ce defaimă și disprețuiesc icoana lui Hristos, asemenea și a Născătoarei de Dumnezeu și a fiecăruia dintre sfinți".

În *Scrisoarea 531*, adresată fiului Dorotei, Sfântul sfătuiește ca dacă cel ce a fost în părtășie (împărtășire) cu erezia și a mărturisit acest lucru înainte de moarte și s-a pocăit și a primit împărtășania ortodoxă, atunci el să poată fi pomenit la slujbele de pomenire a morților, dar dacă a murit în părtășie cu erezia (iconoclastă, condamnată sinodal în 787) să nu se facă slujbe, deoarece "ereticească este pâinea aceea, iar nu trupul lui Hristos". Ideea este reluată în discuția cu monahul Simeon, în care spune: "cu care împărtășanie [au murit], de aceea au și parte" , deoarece "pâinea [ereticească] și paharul eretic este

împărtășire cu potrivnicul”. De aici se pare că s-a inspirat părintele Pamvo, nefiind atent însă că este vorba de împărtășania cu așa-zise taine ale unora condamnați sinodal și scoși în afara Bisericii.

Aceeași confuzie o face părintele Pamvo și cu privire la harul preoției celor care au fost hirotoniți de către ecumeniști înainte de condamnarea acestora sinodală, afirmând că cei hirotoniți după sinodul din Creta nu pot să slujească Sfânta Liturghie. În *Epistola 40 către Navcratie* sfântul Teodor vorbește despre hirotoniile din mâna unui episcop care neagă sinodul al VII-lea ecumenic, propovăduind erezia iconoclastă, condamnată deja de către acel sinod. De asemenea, știm că sinodul al III-lea ecumenic a admis ca valide hirotonirile făcute de patriarhul eretic Nestorie înainte de condamnarea sa.

Aceste confuzii și căderea în afirmații grave ale sfinției sale ar fi putut fi evitate, dacă ar fi citit cu atenție studiul despre părtășia la erezie, pe care i l-am trimis spre lectură, în care sunt explicate toate aceste aspecte. Dacă tot s-a apucat de studiat scrierile Sfântului Teodor sper că a înțeles măcar problematica conceptului de „părtășie la erezie” și faptul că este un concept patristic, care beneficiază de *consensus Patrum*, nu o invenție a noastră.

Comunitatea de luptă antiecumenistă de la Rădeni s-a ruinat vineri și s-a vădit astăzi, iar responsabili direcți pentru acest lucru sunt: monahul Sava Lavriotul, monahul Efrem Prodromitul, preotul Staicu, protosinghelul Elefterie Tărcuța, ieromonahul Spiridon Roșu, ieromonahul Xenofont Horga, preotul Vasile Savin. Să mă ierte dacă vor mai fi fiind și alții și i-am omis.

Toți aceștia au promovat ideile schismatice ale unei pretinse acrivii, o doctrină extremistă, fără nicio bază în scrierile Sfinților Părinți, menită să îi prezinte ca pe ultimii ortodocși rămași în lume și pe ceilalți nepomenitori și mărturisitori antiecumeniști ca pe niște “criptoecumeniști”, deși aceștia din urmă nu au făcut niciun fel de compromis dogmatic sau de altă natură, iar pe poporul, care nici măcar nu știe despre ce e vorba, ca fiind eretic în masă.

În predica de astăzi, părintele Pamvo a făcut o afirmație care justifică un an de luptă a noastră contra schismei monahului grec Sava. Citându-l pe Sfântului Ioan Gură de Aur, părintele afirmă: “Eretic este omul care începe să cugete o erezie”. Perfect adevărat.

Îl întreb: Cei ce rămân în comuniune cu ereticii din neștiință, din nevoie, din frică, din prostie sau din comoditate, dar nu cugetă erezia, ci chiar o resping, se pot numi eretici? Dacă nu, cum se numesc?

Dacă nu găsește răspunsul la această întrebare, poate citi acest text.

Canonul Sfântului Atanasie cel Mare despre reprimirea celor ce nu s-au făcut părtași eresului de bunăvoie

Pentru a înțelege căderea Rădeniului ca reductă a luptei antiecumeniste, se cuvine să facem un scurt recurs la istoria recentă:

- 1. Din septembrie 2016 până în octombrie 2017, schitul Rădeni a fost cea mai importantă reductă a luptei contra ecumenismului, ajungând cunoscut pe toate meridianele Ortodoxiei.** În această perioadă, comunitatea a crescut, liniștea a domnit, iar MMB nu a putut face nimic pentru a slăbi coeziunea celor de acolo, cu toate că a încercat și cu Jandarmeria să îi spulbere. Linia teologică era cea ortodoxă, fiind inatacabilă atât din perspectiva autorităților ecumeniste, cât și a ideologiilor schismatice, care își făceau deja apariția. Evenimentul cel mai important al mișcării antiecumeniste din România a fost în acel an Sinaxa de la Botoșani, care a trasat o cale de urmat pentru lupta contra ereziei.
2. Folosindu-se de o temă falsă “părtășia la erezie”, răstălmăcită de interpretările neteologice ale monahului Efrem, preotul Staicu demarează un atac brutal la adresa participanților la întâlnirea de la Beiuș, din septembrie 2017, acuzându-i de “criptoecumenism”. Tema respectivă a fost folosită ca pretext pentru aducerea în scenă a monahului Sava, ca “salvator” al mișcării.
3. În septembrie 2017, ieromonahul Spiridon Roșu l-a îndoctrinat pe egumenul Pamvo cu ideile schismatice și cu delațiunile preotului Staicu, devenit deodată “acrivist”, după ce își pierduse tot sprijinul în tabăra “iconomiștilor”, și mare combatant al “părtășiei la erezie”, concept pe care atât preotul Staicu, cât și monahul Efrem l-au interpretat după propria minte și propriile interese, făcându-l să pară o “erezie”, o trădare a idealurilor luptei și o formă de “criptoecumenism”. Schimbarea de optică a părintelui Pamvo a introdus Rădeniul într-o epocă de tulburări din care nu a mai ieșit de atunci până vineri, când s-a risipit comunitatea.

4. În ianuarie 2018, Schitul Rădeni a semnat fără rezervă o declarație alcătuită de preotul Staicu, prin care se deziceau de Rezoluția din ianuarie a preoților, teologilor, monahilor și credincioșilor care alegeau calea corectă a luptei. Rezoluția a fost de răsunet în Grecia, fiind semnată de ilustrul profesor Teodoros Zisis, apreciată de conducerea Mitropoliei Pireului, citită în public de către duhovnicul Sfântului Paisie Aghioritul, părintele Maximos Karavas, în Duminica Ortodoxiei, în fața a mii de greci care au aplaudat modul în care luptă românii contra ecumenismului, semnată de mulți credincioși români, inclusiv de la Rădeni. Ulterior, unii dintre preoți au recunoscut că nici nu și-au dat seama ce au făcut atunci. Niciunul nu și-a retras nici până acum semnătura de pe document. <https://www.marturisireaortodoxa.ro/sa-stam-bine-sa-stam-cu-frica-sa-lua-m-aminte/>.
5. După semnarea declarației de respingere a Rezoluției din ianuarie, schitul Rădeni a fost, în ianuarie 2018, în avangarda organizării adunării schismatice de la Roman, ale cărei rezoluții au fost promovate cu pompă în biserica mare a schitului.
6. Ca urmare a promovării ideilor schismatice de la Roman, **arhiepiscopul Longhin din Bănceni a adresat un sfat credincioșilor români de a nu mai frecventa schitul, deoarece a îmbrățișat idei schismatice cumplete.** Îndemnul a fost ignorat de cea mai mare parte a celor ce au frecventat acest schit.
7. În aceeași perioadă, preoții de la Rădeni au depus eforturi mari pentru atragerea de partea lor a părintelui Antim Gâdioi, folosind toate mijloacele posibile pentru aceasta. Rezultatul a fost că, în sfârșit, după ce s-a despărțit de unii dintre ucenicii apropiați din pricina acestor delațiuni, părintele Antim s-a raliat la Mestecăniș ideilor monahului Sava. Ironic, la acea vreme, Rădeni deja încerca desprinderea de această grupare.
8. În aprilie 2018, ca urmare a unei sminteli provocate de ideile radicale ale ieromonahului Spiridon Roșu, părăsește schitul părintele Calinic Roman, unul dintre cei mai importanți preoți de acolo, unul dintre primii luptători de la Rădeni contra ecumenismului.
9. În aprilie 2018, ieromonahul Spiridon Roșu a participat la întrunirea de la Barajevo, Serbia, în care s-au pus bazele colaborării cu episcopul schismatic sârb Artemie, cel care a hirotonit trei horepiscopi fără acordul sinodului sârbesc și hirotonește preoți pentru Rusia, care îl pomenesc în taină la slujbe, pe motiv că este timp de erezie și Biserica a căzut, iar ei au

rămas singurii ortodocși din lume. Egumenul Pamvo nu ar fi fost de acord cu acest demers, motiv pentru care ieromonahul Spiridon a părăsit schitul pe care l-a împins pe calea schismei. <https://www.marturisireaortodoxa.ro/si-a-gasit-gruparea-staicu-sava-radeni-episcop/>.

10. Mai 2018, Schitul Rădeni trimite la Satu Mare “observatori”.
11. Iunie 2018, la sinaxa sârbă de la Cacak participă “un grup de monahi și monahii”, care nu și-au asumat identitatea de frica reacției contra acestui demers.
12. Septembrie 2018, are loc adunarea schismatică de la Mestecăniș, la care a participat și părintele Antim Gâdioi. Adunarea a respins punctul 10 din Rezoluția de la Botoșani, cel care statornicea limitele până la care este dispusă să meargă mișcarea din România și îi frâna monahului Sava zelul schismatic.
13. Octombrie 2018, ca urmare a faptului că preoții din Rădeni au refuzat să accepte deciziile schismatice de la Mestecăniș, un “grup de mireni” a adresat o scrisoare de amenințare și șantaj acelor preoți, cerându-le să își clarifice poziția. <https://www.marturisireaortodoxa.ro/preotii-de-la-radeni-refuza-formula-de-pomenire-a-monahului-sava-si-ideea-ca-nu-mai-sunt-episcopi-marturisitori/>.
14. Noiembrie 2018, monahul Sava revine în România cu un șir de conferințe în care încearcă să impună o nouă temă falsă de discuție, formula de pomenire “pe episcopul nostru...”, respinsă la Roman și abandonată pe tot parcursul anului. Rădeni refuză formula. Protosinghelul Elefterie și preotul Savin se opun celor care refuză acceptarea noii formule. <https://www.marturisireaortodoxa.ro/monahul-sava-isi-tine-conferinta-la-bucuresti-intr-un-decor-din-scaunele-de-ionesco/>.
15. 7 decembrie 2018, sinaxa ad hoc de la Rădeni decide despărțirea preoților și astfel închiderea luptei de la Rădeni.

Desființarea nucleului de luptă de la Rădeni este ca un vis devenit realitate al Patriarhiei și mai ales al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. **Ceea ce Mitropolia nu a reușit cu jandarmii și cu avocații reușește cu eforturile a doi monahi atoniți, Sava și Efrem, ale unui preot care a admis de bună voie că a făcut**

invenții în cult și a fost caterisit pe drept, preotul Staicu, a doi ieromonahi care până acum nu și-au făcut mărturisirea de întrerupere a pomenirii, ieromonahii Spiridon și Xenofont, ale unui protosinghel care a organizat adunarea de la Roman, punctul de rupere al mișcării, și a fost caterisit imediat după aceasta, protosinghelul Elefterie, și ale unui preot care nu realizează că susținând că toți cei ce au folosit formula veche de pomenire timp de doi ani sunt schismatici de fapt se inculpă ca schismatic într-un posibil proces de caterisire, preotul Vasile Savin.

Având în vedere această situație, se cuvine să îi întrebăm pe monahul Sava și pe preotul Staicu următoarele:

- 1. Pentru cine lucrează monahul Sava? Este evident că din căderea Rădeniului cel mai mult au de câștigat Patriarhia și Mitropolia Moldovei, care, din afară, nu au fost în stare să spargă unitatea comunității de acolo. Monahul Sava, prin infiltrarea sa, prin folosirea unor teme false, fără nicio miză teologică, “părtășia la erezii” și formula de pomenire “pe episcopul nostru...” a reușit să îi risipească pe preoți și pe credincioșii de la schit, lăsându-l pe părintele Pamvo singur și pe o poziție greșită teologic.**
2. Cum se face că monahul Sava s-a mutat practic în România, unde și-a organizat o grupare schismatică, fără a fi deranjat de autoritățile bisericești, în timp ce profesorul Teodoros Zisis are o interdicție bisericească de a mai călca în jurisdicția canonică a BOR?
- 3. Pentru cine lucrează preotul Staicu?** Toată activitatea pe care a desfășurat-o din septembrie 2017 a fost una de dezbinare a mișcării de nepomenire, sub false pretexte teologice. **Preotul Staicu și monahul Sava le-au făcut Patriarhiei și mișcării ecumeniste, cu sau, și mai grav, fără voie, servicii imense.** A venit momentul să explice în fața tuturor celor care încă mai cred în lucrarea pe care o fac, în numele și în folosul cui o fac.

Nu știm ce va face schitul Rădeni mai departe. Vom vedea. Cu siguranță va merge mai departe, alături de inimoșii oameni din sat, cu care a început lupta aceasta, poate și cu unii ucenici ai părintelui Pamvo, veniți din alte părți. Dacă părintele se documentează serios și se leapădă de toate ideile greșite pe care le exprimă în

predica de azi, sfinția sa poate fi în continuare un partener serios de luptă. Schitul Rădeni poate renaște din propria cenușă, cu rugăciunile părintelui Iustin, întemeietorul său, și al sfinților închisorilor.

Până în acest moment, este evident că părintele Pamvo s-a despărțit de ideile schismatice ale monahului Sava. Este, de asemenea, evident că a aflat din articolul nostru despre afirmațiile monahului Efrem la adresa părintelui Iustin, despre care vorbește în predică, și s-a lepădat și de ele și de cel ce le face.

În cuvântul său, părintele Pamvo îi invita pe credincioși să rămână să discute și făcea referire la un "domn Constantin", despre care lăsa să se înțeleagă că le-ar putea răspunde oamenilor la întrebări. Să sperăm că acest domn Constantin este suficient de pregătit pentru a-i da părintelui Pamvo însuși sfaturile necesare pentru a-și corecta poziția pe care se află acum și a se întoarce în luptă. **Însă această revenire trebuie să se producă urgent, nu peste încă un an, când consecințele nu vor mai putea fi reparate.**

Nu știm ce vor face părinții care au plecat din Rădeni. Rămâne de văzut. **Unii dintre sfințiile lor au o cugetare corectă teologic și ar putea continua lupta alături de cei ce luptă corect încă de la început. Noi deja le-am adresat o invitație la dialog și colaborare și așteptăm să vedem dacă o vor accepta.**

Unii dintre cei prezenți vineri însă acceptă părerile celor doi monahi greci, în ciuda faptului că sunt ucenici ai părinților Iustin și Cleopa, pe care unul dintre monahi i-a acuzat că ar fi fost eretici pentru că nu au întrerupt pomenirea.

Nu știm ce va face poporul, care, astăzi, a suferit încă o lovitură cauzată de zbulciul pe care l-au adus în lupta noastră cei doi monahi greci.

Nu știm, în ultimă instanță, ce va face „prințul Bisericii”, mitropolitul Teofan, încurajat de noii prieteni ai Înaltpreasfinției Sale de la sinagoga din Iași să continue cu succes lucrarea ecumenistă de raliere a Bisericii lui Hristos la idealurile misionare ale religiei mozaice.

“Prințul Bisericii”, mitropolitul Teofan, încurajat să participe la împlinirea idealului religios al mozaismului

Nu știm dacă înaltul ierarh va mai manifesta vreun interes față de schitul nemțean sau dacă îl va abandona uitării, dacă va mai continua procesele începute sau le va lăsa în suspensie.

Un lucru știm: **lupta contra ecumenismului continuă. Cu cei care au rămas în toți acești ani pe aceleași principii corecte ale luptei, inspirate din Sfintele Canoane și din cugetarea Sfinților Părinți. Și cu cei care se vor adăuga de acum căii împărătești, pe măsură ce gruparea conturată la Roman în ianuarie 2018 se fărâmițează din ce în ce mai mult, arătând prin aceasta că nu este de la Dumnezeu (Fapte 5,38: „căci dacă această hotărâre sau lucrul acesta este de la oameni, se va nimici”).**

Dumnezeu să ne ajute pe toți!

Note:

[1] Liturghier, EIBMBOR, București, 1995, p. 156.

UPDATE: Un ucenic al unuia dintre părinții care au plecat de la Rădeni a ținut să îmi spună că știe că motivul pentru care preoții au plecat de la Rădeni nu este legat de insistențele monahului Sava de a introduce o altă formulă de (ne)pomenire, ci de afirmațiile grave ale părintelui Antonie de la predica de duminica trecută.

Afirmațiile părintelui Antonie de săptămâna trecută și cele ale părintelui Pamvo de astăzi sunt însă strâns legate de afirmațiile grupării Sava de un an încoace. Când părintele Pamvo a auzit timp de un an de zile că tot poporul este eretic și toți preoții pomenitori sunteretici, a tras concluzia logică potrivit căreia dacă sunt eretici nu pot avea Sfinte Taine.

Adăugând o confuzie între cei condamnați sinodal și cei necondamnați și nesesizarea faptului că Sfântul Teodor vorbește în scrierile sale despre două

erezii, una necondamnată, alta condamnată, cei doi părinți au făcut afirmația foarte gravă potrivit căreia nu mai există har și taine în bisericile pomenitoare.

Căderea în asemenea afirmații a celor doi părinți este rezultatul direct al unui an de discurs extremist și schismatic, iar acest discurs a fost promovat de monahul Sava, de monahul Efrem și de ucenicii lor din Rădeni și din țară.

Chiar dacă adepții monahului Sava vin acum și combat formal părerile greșite ale părintelui Pamvo și se depărtează îngroziți de Rădeni, când le aud, la o analiză teologică corectă ceea ce au afirmat la Roman, la Satu Mare și la Mestecăniș conduce inevitabil la aceleași concluzii ca ale părintelui Pamvo.

Cu ceva timp am avertizat că toată gruparea Sava se îndreaptă spre naufragiul preotului Ioan Miron, doar că preotul ardelean a alergat mai repede decât ceilalți. L-a ajuns din urmă și părintele Pamvo. Ceilalți urmează inevitabil același traseu.